

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bayerisches Verwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 3.12.2018 –
Deutsche Umwelthilfe eV v. Freistaat Bayern**

(Asia C-752/18)

(2019/C 54/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerisches Verwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Deutsche Umwelthilfe eV

Vastapuoli: Freistaat Bayern

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko

- 1) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettua velvollisuutta, jonka mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet, joilla voidaan varmistaa perussopimuksista tai unionin toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttäminen
- 2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 197 artiklan 1 kohdassa vahvistettua periaatetta unionin oikeuden tosiasiallisesta täytäntöönpanosta
- 3) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisessä kohdassa tunnustettua oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin
- 4) tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen (Århusin yleissopimus) 9 artiklan 4 kappaleen ensimmäisestä virkkeestä johtuvaa sopimuspuolten velvollisuutta varmistaa tehokkaat oikeussuojakeinot ympäristöasioissa
- 5) SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettua jäsenvaltioiden velvollisuutta taata tehokas oikeussuoja unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla

tulkittava siten, että saksalainen tuomioistuin on oikeutettu – ja mahdollisesti jopa velvollinen – määräämään Saksan osavaltion virkamiehille vankeutta varmistakseen tällä tavoin, että kyseinen osavaltio noudattaa velvollisuuttaan päivittää ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21.5.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY (EUVL 2008, L 152, s. 1) 23 artiklassa tarkoitettu ilmanlaatusuunnitelma, jolla on tietty vähimmäissisältö, kun kyseinen osavaltio on tuomittu lainvoimaisesti laatimaan päivitetty suunnitelma, jolla on tämä vähimmäissisältö, ja kun

— lukuisat osavaltiolle asetetut ja tuomitut uhkasakot ovat jääneet tuloksettomiksi

— asetetuilla ja tuomituilla uhkasakoilla ei ole mainittavaa ehkäisevää vaikutusta, vaikka asetetun tai maksettavaksi tuomitun uhkasakon määrää korotettaisiin, koska lainvoimaisesti tuomitun osavaltion uhkasakkojen maksamiseen ei liity taloudellista menetystä, sillä kulloinkin tuomittu määrä vain siirretään valtion talousarvion yhdestä kirjauspaikasta toiseen

— lainvoimaisesti tuomittu osavaltio on vahvistanut sekä kansallisille tuomioistuimille että julkisesti – muun muassa korkea-arvoisimman poliittisen viranhaltijansa välityksellä parlamentille – ettei se aio täyttää kansallisessa tuomioistuimessa sille asetettuja ilmanlaatusuunnitelmaa koskevia velvoitteita

- kansallisessa lainsäädännössä säädetään lähtökohtaisesti vankeusrangaistuksesta tuomioistuinratkaisujen täytäntöönpanemiseksi, mutta kansallisen perustuslakituomioistuimen oikeuskäytäntö on esteenä asiaa koskevien säännösten soveltamiselle tässä kyseessä olevan kaltaiseen tilanteeseen, ja
- kansallisessa lainsäädännössä ei ole säädetty nyt kyseessä olevan kaltaiseen tilanteeseen sovellettavista pakkokeinoista, jotka ovat tehokkaampia kuin uhkasakon asettaminen ja tuomitseminen maksettavaksi mutta vähemmän rajoittavia kuin vankeusrangaistus, eikä tällaisten pakkokeinojen käyttö tule kyseeseen myöskään tosiasiallisesti?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Ranska) on esittänyt
3.12.2018 – LC ja MD v. easyJet Airline Co. Ltd**

(Asia C-756/18)

(2019/C 54/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Pääasian asianosaiset

Kantajat: LC ja MD

Vastaaja: easyJet Airline Co. Ltd

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko matkustajille heidän lennolle pääsystä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ (jäljempänä asetus N:o 261/2004) 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että voidakseen vedota asetuksen säännöksiin matkustajien on näytettävä toteen, että he ovat olleet paikalla lähtöselvityksessä?

Jos vastaus tähän kysymykseen on myöntävä, onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohta esteenä yksinkertaiselle olettamalle, jonka mukaan matkustajan paikallaoloa lähtöselvityksessä koskevan edellytyksen katsotaan täyttyneen, kun matkustajalla on hallussaan 2 artiklan g alakohdassa tarkoitettu lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan hyväksymä ja rekisteröimä varaus?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rayonen sad Haskovo (Bulgaria) on esittänyt 4.12.2018 – QH v.
Bulgarian tasavallan Varhoven kasatsionen sad**

(Asia C-762/18)

(2019/C 54/16)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rayonen sad Haskovo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: QH

Vastaaja: Bulgarian tasavallan Varhoven kasatsionen sad